

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 14Co/612/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1612212781
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 12. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Javorčíková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1612212781.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Javorčíkovej a sudcov Mgr. Barbory Bartekovej a JUDr. Edity Szabovej, v právnej veci žalobkyne: H. V., nar. XX.X.XXXX, bytom P. XXX, R., zastúpenej advokátom JUDr. Dušanom Dudášom, AK so sídlom Vyšehradská 14, Bratislava, proti žalovanej: R. V., rod. F., nar. XX.X.XXXX, bytom R. 295, zastúpenej spoločnosťou Mgr. Peter Serina, advokátska kancelária s.r.o., so sídlom Poľnohospodárska 10, Bratislava, IČO: 36 858 510, o nároku žalovanej na paušálnu náhradu podľa § 147a ods. 2 OSP a o náhradu trov konania v konaní o určenie výživného, na odvolania žalovanej proti uzneseniam Okresného súdu Malacky zo dňa 12.11.2015, č. k. 8P/344/2012-199 a č. k. 8P/344/2012-200, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd uznesenie Okresného súdu Malacky zo dňa 12.11.2015, č. k. 8P/344/2012-199 m e n í tak, že žalobkyňa je povinná zaplatiť žalovanej sumu 100,- eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia, k rukám právneho zástupcu žalovanej.

II. Odvolací súd uznesenie Okresného súdu Malacky zo dňa 12.11.2015, č. k. 8P/344/2012-200 m e n í tak, že žalovaná má voči žalobkyni nárok na plnú náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania.

III. Žalovaná má voči žalobkyni nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

K výroku I. a II:

1. Uznesením zo dňa 12.11.2015, č. k. 8P/344/2012-199 súd prvej inštancie zamietol ako neopodstatnený návrh právneho zástupcu žalovanej zo dňa 9.7.2013, ktorým žiadal o náhradu trov konania žalovanej v sume 100,- eur podľa § 147a zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len OSP) dôvodiac, že pojednávanie vo veci nariadené na deň 4.7.2013 nebolo možné riadne vykonať z dôvodu neprítomnosti protistrany. Súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že pojednávanie nariadené na deň 4.7.2013 nebolo odročené na žiadosť žalobkyne a jej právneho zástupcu, ani z dôvodu ich neospravedlnenej neprítomnosti na pojednávaní, a súd v danom prípade vec s poukazom na ust. § 101 ods. 2 OSP prejednal v neprítomnosti žalobkyne a jej právneho zástupcu. Pre priznanie trov konania v zmysle ust. § 147a ods. 2 a 3 OSP tak nie sú splnené podmienky.

2. Uznesením zo dňa 12.11.2015, č. k. 8P/344/2012-200 súd prvej inštancie (prvým výrokom) nepriznal žalovanej náhradu trov prvostupňového konania a (druhým výrokom) nepriznal žalovanej náhradu trov odvolacieho konania. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že konanie o návrhu žalobkyne, ktorým sa domáhala voči žalovanej výživného vo výške 220,- eur mesačne, bolo zastavené uznesením č. k. 8P 344/2012-172 zo dňa 18.9.2014 z dôvodu späťvzatia návrhu na začatie konania v celom rozsahu a o trovách konania súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (podľa § 146 ods. 1 písm. c OSP - poznámka odvolacieho súdu). Na odvolanie žalovanej Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 14Co 864/2014-185 zo dňa

15.5.2015 zrušil uznesenie v napadnutej časti trov konania a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Súd prvej inštancie ďalej konštatoval, že k zastaveniu konania prišlo v dôsledku späťvzatia návrhu žalobkyňou, a nebolo odôvodnené neskorším správaním žalovanej, ktorá by sa celkom alebo v relevantnom rozsahu zachovala v zmysle žalobnej požiadavky. Zodpovednosť na zastavení konania nesie žalobkyňa v dôsledku príčinnej súvislosti, ktorou je jej správanie, teda jej prejav vôle spočívajúci v späťvzati návrhu. Nakoľko žalobkyňa vzala návrh späť, a nejde o prípad podľa § 146 ods. 2 veta druhá OSP, z procesného hľadiska zásadne platí, že zavinila zastavenie konania a mala by byť preto podľa § 146 ods. 2 veta prvá OSP povinná nahradiť žalovanej trovy konania.

Vychádzajúc z ust. § 150 ods. 1 OSP mal však súd prvej inštancie za preukázanú existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa, pre ktoré rozhodol o trovách konania (prvostupňového i odvolacieho) tak, že žalovanej ako úspešnej účastníčke sporu náhradu trov konania nepriznal. Tento svoj záver súd odôvodnil tým, že prihliadol na pomery oboch účastníkov. Zistil, že žalobkyňa bola v priebehu celého konania študentkou strednej školy, bývala so svojím otcom, ktorý ju finančne podporoval a pokrýval všetky jej potreby (stravovanie, ošatenie, platenie školného a školských pomôcok, mimoškolskú činnosť). Rozsudkom Okresného súdu Malacky č. k. 8P/725/2008-70 zo dňa 19.3.2009 súd schválil dohodu rodičov v tom čase maloletej H. (žalobkyne - poznámka odvolacieho súdu), v zmysle ktorej bola maloletá H. zverená do starostlivosti otca a matka zaviazaná prispievať na jej výživu výživným vo výške 50,- eur mesačne. Žalovaná je rozvedená, od roku 2008 žije v spoločnej domácnosti s partnerom, ktorý je zamestnaný. V spoločnej domácnosti s nimi žijú súrodenci žalobkyne, v súčasnosti plnoletý V., nar. XX.X.XXXX a maloletá H., nar. 31.7.1999. Rozsudkom Okresného súdu Malacky sp. zn. 8P 207/2009 zo dňa 29.1.2014, súd ohľadom zvýšenia výživného schválil rodičovskú dohodu, v zmysle ktorej bol otec zaviazaný prispievať na výživu v tom čase maloletého V. zvýšeným výživným zo sumy 3.000,- Sk mesačne sumou 160,- eur mesačne, počnúc 1.9.2010 a následne od 1.9.2012 sumou 180,- eur mesačne a na výživu maloletej H. zvýšením výživným zo sumy 2.500,- Sk mesačne sumou 160,- eur mesačne, počnúc 1.9.2010. Rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 20.2.2014. V čase začatia konania (24.10.2012) bola žalovaná nezamestnaná, zamestnala sa až v novembri 2013 v G., aj to len na krátke časové obdobie (od 11.11.2013 do 28.11.2013) s vymeriavacím základom za mesiac 11/2013 vo výške 183,77 eur, v období od 10.3.2014 do 31.8.2014 bola zamestnaná v spoločnosti URITEST s.r.o. s priemerným vymeriavacím základom za uvedené obdobie 494,7 eur. V súčasnosti je žalovaná opäť nezamestnaná. Podľa názoru súdu by bolo nespravodlivé a v rozpore s dobrými mravmi zaviazat' na úhradu trov konania žalobkyňu - študentku a dcéru žalovanej, ktorá nie je schopná sama sa živiť, je odkázaná na podporu zo strany svojich rodičov (teda otca a žalovanej), pričom žalovaná jej prispieva na úhradu potrieb iba súdom určeným výživným vo výške 50,- eur mesačne. Súd tiež prihliadal na to, že napriek tomu, že žalovaná je nezamestnaná, je nezamestnaná dobrovoľne a dlhodobo; stabilnú prácu si nehľadá, resp. sa jej ju dlhodobo, t.j. minimálne od roku 2010, podľa jej vyjadrenia, nedarí nájsť (v tejto súvislosti súd odkázal na zápisnicu z pojednávania zo dňa 21.10.2013 vo veci vedenej pod sp. zn. 8P 207/2009). Podľa názoru súdu, žalovaná nie je v nepriaznivej sociálnej situácii, lebo ak by bola, snažila by sa nájsť si akékoľvek zamestnanie. Podľa vyjadrenia samotnej žalovanej, táto pomáha svojim rodičom v poľnohospodárskej výrobe. Majetková sféra žalovanej nebude v dôsledku aplikácie ust. § 150 ods. 1 OSP dotknutá, a preto sa rozhodnutie súdu o nepriznaní trov žalovanej nejaví byť voči nej ako neprímerane tvrdé.

3. Uznesenia boli doručené právnomu zástupcovi žalobkyne dňa 20.11.2015 a právnomu zástupcovi žalovanej dňa 19.11.2015.

4. Proti obom uzneseniam podala spoločným podaním a v zákonom stanovenej lehote (dňa 30.11.2015 - č.l. XXX-XXX spisu) odvolanie žalovaná prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Žiadala odvolací súd, aby uznesenia zrušil a vo veci rozhodol, alternatívne, aby vec vrátil okresnému súdu na opätovné prejednanie a rozhodnutie. Namietla, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, keď súd nevzal do úvahy vznik zjavnej nespravodlivosti a nemorálnosti svojho rozhodnutia na žalovanú. Namietla tiež, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Dôvody, ktoré súd považoval za hodné osobitného zreteľa, a pre ktoré žalovanej nepriznal náhradu trov konania, sú postavené viac na dojmach, ako na realite podloženej dôkazmi. Žalovaná zdôraznila, že žalobkyňa podala svoj návrh ako plnoletá osoba, ktorá je plne zodpovedná za svoje konanie. Skutočnosť, že v čase podania návrhu bola študentkou gymnázia, na tomto fakte nič nemení. Plnoleté osoby v konaní o výživnom vstupujú do konania sporového - kontradiktórneho. Tvrdiť, že ich sociálny stav - návšteva gymnázií, či inej strednej školy, je výnimočným dôvodom, je v rozpore

s realitou. Štúdium na strednej škole a s tým spojená neschopnosť sám sa živiť, nie je dôvod hodný osobitného zreteľa, keďže ide o masový a bežný jav. Navyše, žalobkyňa v júli 2014 ukončila štúdium na gymnáziu maturitou a už stihla v rokoch 2014-2015 absolvovať štúdium na vysokej škole, ktoré úspešne ukončila. Teraz bola prijatá na druhú vysokú školu - architektúru. Svedčí to o jej mimoriadnej životnej úrovni. Súd ani neskúmal, či plnoletá naozaj nie je schopná sa sama živiť, ide len o domnienku súdu. Plnoletá osoba sa môže zamestnať, môže chodiť na brigády, môže pracovať rovnako ako matka, ktorá sa stará o dve maloleté deti, ktoré nie sú schopné sa sami živiť. V čase zastavenia konania už nebola žalobkyňa študentkou gymnázia.

Žalovaná ďalej zdôraznila, že životná úroveň žalobkyne v čase podania návrhu bola minimálne päťnásobne vyššia oproti jej životnej úrovni. Žalobkyňa žila s otcom v luxusnom dome, mala k dispozícii celý životný komfort bohatého podnikateľa a chodila na bilingválne gymnázium, kde v tom čase ročné školné stálo cca 1.800,- eur. Naproti tomu, žalovaná matka v čase podania návrhu bývala a býva v podnájdoch, starala sa o dve maloleté deti - súrodencov žalobkyne, na ktoré ich otec prispieval sumou spolu na obe deti 183,- eur. Životná úroveň žalovanej bola a je rádovo nižšia, než životná úroveň žalobkyne. V konaní o zvýšenie výživného na maloletých súrodencov žalobkyne vedenom pod sp. zn. 8P/207/2009 dospel súd jednoznačne k záveru, že životná úroveň otca, u ktorého žila žalobkyňa v čase podania návrhu, je výrazne vyššia, ako životná úroveň súrodencov žalobkyne žijúcich u matky. Žalovaná sa ohradzuje proti tvrdeniam súdu v odôvodnení uznesenia, týkajúcim sa jej údajnej dobrovoľnej nezamestnanosti, a nie zlej sociálnej situácie. Žalovaná celý život pracovala a starala sa o svoje deti, minimálne dve, ktoré s ňou žili a žijú v spoločnej domácnosti. Žalovanú o majetok pripravil otec žalobkyne, keď ju donútil podpísať dohodu o vyporiadaní BSM v znení, že všetok majetok pripadol jemu a ju mal vyplatiť, ale nikdy tak neurobil. Žalovaná pracovala a pracuje, niekedy v pracovnom pomere, inokedy vypomáha svojim rodičom s rodinným hospodárstvom. Aj práca v rodinnom hospodárstve, práca na poli a predaj prebytkov, je práca. Žalovaná sa pracou odvdáča rodičom za roky, počas ktorých u nich aj s deťmi bývala, keď nemala kde bývať. Len vďaka tomu, že od rodičov dostávala z hospodárstva roky jedlo, sa jej podarilo pri jej nízkych príjmoch neskíznuť na úroveň sociálne odkázaného prípadu. Žalovaná je oproti žalobkyňi a jej otcovi vyslovene chudobná. Scestné je aj tvrdenie súdu, že nepriznanie náhrady trov žalovanej sa neodrazí na jej majetkovej sfére. Rovnako ako žalobkyňa bude musieť zaplatiť odmenu svojmu právnenému zástupcovi. Práve z tohto titulu sa nepriznanie trov významne odrazí na jej majetkovej sfére. Sociálne postavenie žalovanej je minimálne rovnaké, ak nie nižšie ako žalobkyne, a nemôže si za neho sama, rovnako ako žalobkyňa. Žalobkyňa už pri podaní návrhu vedela, že žalovaná je v zlej sociálnej situácii, že býva v podnájdoch, že pomáha rodičom v hospodárstve, že nemá pravidelný pracovný príjem, a že s najväčšou pravdepodobnosťou rovnajúcou sa istote nebude schopná platiť požadované výživné. Napriek tomu podala predmetný šikanózný návrh. Nezamestnanosť, či údajná neochota niečo urobiť so skromnými podmienkami, nemôžu byť dôvodmi hodnými osobitného zreteľa. Priznanie alebo nepriznanie trov nemôže byť vecou sociálneho postavenia strán. Znamenalo by to, že chudobný môže podať akýkoľvek návrh a bez akéhokoľvek obmedzenia, a v prípade prehry ho to nebude nič stáť. Takýto názor považuje žalovaná za vážny zásah do rovnosti strán, keďže brániť sa návrhu stojí náklady a nebrániť sa znamená uznať nezákonné nároky. Žalobkyňa nie je osoba, ktorá nie je schopná sama sa živiť. Absolvuje druhé vysokoškolské vzdelávanie a podieľa sa na životnej úrovni svojho bohatého otca. Nie je nič nespravodlivé na tom, aby za svoje konanie, zbytočný súdny spor, zaplatila náklady, ktoré spôsobila žalovanej. Čo sa týka odvolania vo vzťahu k uzneseniu, ktoré sa týka náhrady trov za zmarené pojednávanie, žalovaná nesúhlasí s tvrdením súdu, že nie sú dané zákonné dôvody na ich priznanie. Konanie dňa 4.7.2013 zmaril právny zástupca žalobkyne, ako aj sama žalobkyňa svojou neúčastou bez riadneho ospravedlnenia. Obsahom otvoreného pojednávania, ako to vyplýva zo zápisnice, bolo predovšetkým udelenie poriadkovej pokuty zo strany súdu, čo samo osebe je nespochybniteľným argumentom, že konanie právneho zástupcu žalobkyne dosiahlo takej intenzity porušenia zákona, až to súd vyhodnotil na poriadkovú pokutu, čo je výnimočne uplatňované opatrenie. Následne súd vyzval právneho zástupcu žalovanej k vyjadreniu sa k návrhu napriek tomu, že žalobný návrh nebol zo strany žalobkyne, či jej právneho zástupcu na súde prednesený. Z tohto divného procesného postupu súdu, súd dnes vyvodzuje, že nie sú splnené podmienky na priznanie trov z dôvodu zmareného pojednávania, a to napriek tomu, že z dôvodu zmareného pojednávania udelil právnenému zástupcovi pokutu. Dnes tá istá sudkyňa, ktorá mu pokutu dala, tvrdí, že pojednávanie zmarené nebolo. Je to popretie dôvodu, pre ktorý sudkyňa pokutu udelila.

5. Vec s opravnými prostriedkami žalovanej bola predložená odvolaciemu súdu dňa 28.12.2015. Odvolania žalovanej boli odvolacím súdom doručené na vedomie právnenému zástupcovi žalobkyne dňa 27.4.2016 a žalobkyňi bolo umožnené sa k nim písomne vyjadriť v lehote 10 dní. Žalobkyňa

sa k odvolaniam nevyjadřila, skutkové tvrdenia žalovanej o sociálnom postavení strán sporu ničím nespochybnila.

6. V priebehu odvolacieho konania vstúpil do platnosti nový procesný predpis - zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, účinný od 1.7.2016 (ďalej len CSP). Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

7. V ustanovení § 357 CSP je uvedený taxatívny výpočet uznesení súdu prvej inštancie, proti ktorým je odvolanie prípustné. Odvolaním napadnuté uznesenia nespádajú do ustanoveného okruhu uznesení, proti ktorým je odvolanie prípustné (ust. § 147a OSP nemá v novom procesnom predpise žiadny ekvivalent; a proti uzneseniu o náhrade trov konania, ak ho vydal súdny úradník, je prípustná sťažnosť). Žalovaná však svoje odvolania podala dňa 30.11.2015, t.j. ešte za platnosti a účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. - Občiansky súdny poriadok, kedy bolo proti uzneseniam o náhrade zavinených trov konania a o trovách konania odvolanie prípustné. Pretože o odvolaniach žalovanej nebolo rozhodnuté do nadobudnutia účinnosti CSP, vychádzajúc z ustanovenia § 470 ods. 2 veta prvá CSP mal odvolací súd za to, že treba o nich ako o prípustných rozhodnúť bez ohľadu na aktuálny procesný režim, a to vzhľadom na zachovaný právny účinok procesných úkonov žalovanej - odvolaní.

8. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací preto preskúmal napadnuté rozhodnutia, ako aj konanie, ktoré im predchádzalo a po prejednaní veci bez nariadenia pojednávania dospel k záveru, že nie sú vecne správne, a je potrebné ich zmeniť.

K výroku I.:

9. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že žalobkyňa (v čase podania návrhu už plnoletá) v prejednávaní veci splnomocnila svojim zastupovaním v tomto súdnom spore advokáta (č.l. X spisu), ktorý plnomocenstvo pripojil k žalobnému návrhu doručenému súdu dňa 24.10.2012. Žalobkyňa sa svojim návrhom domáhala voči žalovanej uloženia povinnosti prispievať žalobkyni na výživu mesačne sumou 220,- eur odo dňa dovŕšenia jej plnoletosti a nahradiť trovy konania. Podaním doručeným súdu dňa 24.1.2013 (č.l. X spisu) právny zástupca žalovanej oznámil súdu prevzatie zastúpenia a do spisu založil plnomocenstvo zo dňa 9.1.2013. Podaním zo dňa 11.3.2013, doručeným súdu dňa 18.3.2013 (č.l. X spisu), sa žalovaná prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyjadřila k návrhu na zvýšenie výživného, v ktorom namietla viaceré procesné a hmotnoprávne nedostatky žalobného návrhu, pre ktoré žiadala návrh ako nedôvodný zamietnuť. Súd prvej inštancie dňa 6.5.2013 nariadil vo veci pojednávanie na deň 4.7.2013 o 10,45 hod., na ktoré predvolal obe strany sporu a ich právnych zástupcov. Predvolanie spolu s vyjadrením žalovanej k žalobe bolo doručené právnomu zástupcovi žalobkyne (jej pôvodnému zástupcovi - advokátovi E.. H. F.), ako aj právnomu zástupcovi žalovanej dňa 22.5.2013 (č.l. XX spisu). Ako tiež vyplýva zo spisu, s obsahom vyjadrenia žalovanej k žalobe sa právny zástupca žalobkyne oboznámil už dňa 20.5.2013, kedy nahliadal do spisu (č.l. XX spisu). Podaním zo dňa 2.7.2013, doručeným súdu dňa 4.7.2013 (v deň pojednávania), právny zástupca žalobkyne ospravedlnil svoju neúčast' na uvedenom pojednávaní z dôvodu svojej dočasnej pracovnej neschopnosti odo dňa 1.7.2013, o čom predložil kópiu potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti, ako aj neúčast' žalobkyne, a požiadal o odročenie pojednávania na iný termín. Ospravedlnenie zaslal právny zástupca žalobkyne aj do podateľne súdu e-mailom zo dňa 2.7.2013 o 17,42 hod. (č.l. XX spisu), t.j. reálne bolo súdu doručené až nasledujúci deň. Zo zápisnice o pojednávaní (č.l. XX spisu) vyplýva, že na súd sa dňa 4.7.2013 dostavila len žalovaná a jej právny zástupca. Súd konštatoval, že „písomné ospravedlnenie právneho zástupcu navrhovateľky nespĺňa náležitosti ustanovenia § 119 ods. 3 OSP., nakoľko potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti neobsahuje diagnózu právneho zástupcu navrhovateľky, potvrdenie bolo doručené iba v kópii prednej strany potvrdenia, takže nie je možné zistiť, kedy je nariadená kontrola z dôvodu ochorenia právneho zástupcu navrhovateľky, a takisto absentuje vyjadrenie ošetrojúceho lekára, že účasť pacienta na pojednávaní ohrozuje jeho život alebo by spôsobilo zhoršenie zdravotného stavu.“ Súd ďalej uviedol, že podľa § 101 ods. 2 OSP bude pojednávať v neprítomnosti žalobkyne a jej právneho zástupcu. Následne súd vyhlásil uznesenie, ktorým právnomu zástupcovi žalobkyne uložil poriadkovú pokutu vo výške 200,- eur. Súd potom oboznámil návrh žalobkyne č.l. 1, 2. a po krátkom vyjadrení právneho zástupcu žalovanej k žalobe, v ktorom sa odvolával na svoje písomné vyjadrenie doručené súdu dňa 18.3.2013, súd pojednávanie odročil na

termín 11.9.2013. Podaním zo dňa 9.7.2013, podpísaným zaručeným elektronickým podpisom (č.l. XX spisu), požiadala žalovaná prostredníctvom svojho právneho zástupcu o priznanie náhrady trov vo výške 100,- eur za účasť na pojednávaní zmarenom protistranou.

10. Podľa §147a ods. 1 OSP v znení platnom a účinnom v rozhodnom čase - ku dňu 4.7.2013, ak súd rozhodol o odročení nariadeného pojednávania na základe žiadosti účastníka z dôležitého dôvodu na jeho strane, ktorý zavinil, alebo je výsledkom náhody, ktorá sa mu prihodila, má účastník vystupujúci v konaní ako protistrana, ktorý sa dostavil na pojednávanie, právo od neho požadovať sumu 15 eur.

Podľa § 147a ods. 2 OSP, účastník zastúpený advokátom prítomným na pojednávaní, ktoré bolo odročené z dôvodu podľa odseku 1 na strane zástupcu protistrany, ktorý je advokátom, má právo od účastníka ním zastúpeného požadovať sumu 100 eur.

Podľa § 147a ods. 3 OSP, právo podľa odseku 1 vznikne účastníkovi, ktorý sa dostavil na nariadené pojednávanie, aj v prípade, že dôvodom jeho odročenia je neospravedlnená neprítomnosť účastníka vystupujúceho v konaní ako protistrana. Právo podľa odseku 2 vznikne účastníkovi, zastúpenému advokátom, ktorý sa dostavil na nariadené pojednávanie, aj v prípade, že dôvodom jeho odročenia je neospravedlnená neprítomnosť zástupcu z radov advokátov účastníka vystupujúceho v konaní ako protistrana.

Podľa § 147a ods. 4 OSP, právo podľa odsekov 1 a 2 nevznikne, ak účastník alebo jeho zástupca splnil povinnosť podľa § 119 ods. 2 a žiadosť o odročenie bola doručená súdu najneskôr tri dni pred termínom pojednávania.

Podľa § 147a ods. 5 OSP, právo podľa odsekov 1 a 2 zanikne, ak sa neuplatní do 15 dní odo dňa, keď sa malo pojednávanie konať.

Podľa § 147a ods. 6 OSP, o práve podľa odsekov 1 a 2 rozhodne súd bez zbytočného odkladu na návrh. Toto rozhodnutie nemá vplyv na rozhodovanie o náhrade trov konania.

Podľa § 119 ods. 1 OSP, pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov.

Podľa § 119 ods. 2 OSP, účastník, ktorý navrhuje odročenie pojednávania, musí súdu oznámiť dôvod na odročenie pojednávania bez zbytočného odkladu, po tom, čo sa o ňom dozvedel alebo odkedy sa o ňom mohol dozvedieť, alebo s prihliadnutím na všetky okolnosti ho mohol predpokladať. Návrh na odročenie pojednávania obsahuje najmä: a) dôvod, pre ktorý sa navrhuje odročenie pojednávania, b) deň, keď sa účastník o dôvode dozvedel, c) ak je to možné, uvedenie elektronickej adresy, telefaxu alebo telefónu, na ktoré súd bezodkladne oznámi, ako návrh posúdil.

Podľa § 119 ods. 3 OSP, ak je dôvodom na odročenie pojednávania zdravotný stav účastníka alebo jeho zástupcu, návrh na odročenie pojednávania musí obsahovať aj vyjadrenie ošetrojúceho lekára, že zdravotný stav účastníka alebo jeho zástupcu neumožňuje účasť na pojednávaní. Za takéto vyjadrenie sa považuje vyjadrenie ošetrojúceho lekára, že účastník alebo jeho zástupca nie je schopný bez ohrozenia života alebo závažného zhoršenia zdravotného stavu sa zúčastniť pojednávania.

Podľa § 119 ods. 4 OSP, ak súd zistí, že existuje dôležitý dôvod na odročenie pojednávania, bez zbytočného odkladu informuje tých, ktorí boli predvolaní alebo upovedomení. Súd spravidla uvedie deň, keď sa bude konať nové pojednávanie. Dôvod na odročenie sa uvedie v zápisnici alebo poznamená v spise.

11. Ustanovenie § 147a OSP bolo do zákona č. 99/1963 Zb. - OSP vložené novelou vykonanou zákonom č. 388/2011 Z. z. s účinnosťou od 1.1.2012 do 30.6.2016. Z citovaných zákonných ustanovení vyplývalo právo účastníka požadovať od protistrany sumu 15,- eur a účastníka zastúpeného advokátom sumu 100,- eur v prípade, že došlo k odročeniu nariadeného pojednávania. Takéto právo vzniklo v prípade, že došlo k odročeniu pojednávania na základe žiadosti účastníka, príp. jeho právneho zástupcu, z dôležitého dôvodu na jeho strane, ktorý zavinil alebo bol výsledkom náhody, ktorá sa mu prihodila; alebo v prípade nesplnenia si povinnosti podľa § 119 ods. 2 OSP a nedoručenia žiadosti o odročenie pojednávania najneskôr 3 dni pred termínom pojednávania. Tak tomu bolo aj v prejednávanom prípade.

12. Aj keď z obsahu zápisnice nevyplýva, z akého dôvodu došlo k odročeniu pojednávania, vzhľadom na námietky žalovanej uvedené už vo vyjadrení k žalobe, na ktoré žalobkyňa nijako nereagovala, nepochybne nemohla byť vec riadne prejednaná bez účasti žalobkyne (jej právneho zástupcu), ani o nej nemohol súd meritórne rozhodnúť na prvom pojednávaní. Dôvodom odročenia pojednávania tak bola zjavne neprítomnosť žalobkyne a jej právneho zástupcu, ktorý svoju neprítomnosť neospravedlnil riadne a včas (neoznámil dôvod odročenia pojednávania bez zbytočného odkladu, a to najneskôr 3 dni pred termínom pojednávania a neuviedol všetky náležitosti žiadosti na odročenie pojednávania), čím zavinil odročenie pojednávania, na ktoré sa dostavila žalovaná, ako aj jej právny zástupca.

13. Odvolací súd sa preto nestotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že pre priznanie trov konania v zmysle ust. § 147a ods. 2 a 3 OSP neboli splnené zákonné podmienky.

14. Vychádzajúc z vyššie uvedeného odvolací súd napadnuté uznesenie podľa § 388 CSP zmenil a žalovanej priznal paušálnu náhradu podľa § 147a ods. 2 OSP vo výške 100,- eur.

K výroku II.:

15. Rovnako za dôvodné považuje odvolací súd námietky žalovanej vo vzťahu k rozhodnutiu, ktorým jej súd prvej inštancie nepriznal náhradu prvostupňového a (prvého) odvolacieho konania s odôvodnením, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa.

16. Vo všeobecnosti možno povedať, že dôvody hodné osobitného zreteľa v zmysle § 150 ods. 1 OSP mohli byť dané charakterom konania alebo procesnej situácie, a tiež sociálnym aspektom na strane toho, kto by mal protistrane nahradiť trovy konania. Aplikácia tohto ustanovenia však musela zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu a musela mať vždy výnimočný charakter.

17. Podľa názoru odvolacieho súdu, v prejednávanej veci neexistujú žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov inak úspešnej účastníčke - žalovanej. Neexistuje žiaden zákonný dôvod, pre ktorý by mala byť žalobkyňa zbavená povinnosti nahradiť trovy konania žalovanej, čím by táto povinnosť bola fakticky v celom rozsahu prenesená na žalovanú.

18. Odvolací súd sa teda s argumentáciou súdu prvej inštancie ohľadne aplikácie ust. § 150 ods. 1 OSP na danú vec nestotožňuje. V prejednávanej veci išlo o občianskoprávne (sporové) konanie, ovládané zásadou zodpovednosti za výsledok konania. Žalobkyňa v ňom mala povinnosť niesť dôkazné bremeno spočívajúce v preukázaní jej nároku na zvýšenie výživného, ktoré žiadala priznať odo dňa dovŕšenia jej plnoletosti. Žalobkyňa svoj žalobný návrh počas celého konania neupravila a riadne nezdôvodnila, v konaní bola pasívna. Žalovaná nebola iniciátorom súdneho konania, a len sa bránila (aj prostredníctvom svojho právneho zástupcu) voči zjavne neodôvodnenému návrhu voči jej osobe. Žalobkyňa svoj žalobný návrh zobrala späť v celom rozsahu bez uvedenia dôvodu až skoro po dvoch rokoch od podania návrhu. Je teda nesporné, že z procesného hľadiska zavinila zastavenie konania žalobkyňa. Odopretie práva na náhradu trov konania, ktorá v takomto prípade patrí žalovanej zo zákona, by bolo porušením práva na spravodlivý proces a bezdôvodným zvýhodnením procesnej strany, ktorá podľa všetkých vyššie uvedených okolností má nie nepatrný podiel na vzniku celkovej výšky trov konania žalovanej.

19. Z uvedených dôvodov dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie nerozhodol vecne správne, keď na vec aplikoval ust. § 150 ods. 1 OSP, v dôsledku čoho žalovanej ani nepriznal náhradu trov konania, hoci na aplikáciu tohto ustanovenia neboli splnené podmienky.

20. Odvolací súd preto napadnuté uznesenie podľa § 388 CSP zmenil a žalovanej priznal nárok na plnú náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania.

K výroku III.:

21. Podľa § 396 ods. 1, 2 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie. Ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie.

22. Zmenou oboch napadnutých rozhodnutí súdu prvej inštancie v prospech žalovanej možno konštatovať, že žalovaná bola aj v (druhom) odvolacom konaní úspešná. Preto jej odvolací súd priznal nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

23. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha - dovolací návrh (§ 428 CSP).